

De klapproos

Waar met de kunstwerken van Janny Brugman-de Vries en Hildo Krop diligent is omgesprongen door de gemeente is het verhaal rond de Klapproos van een groter treurigheid. “Verdwenen kunstwerk de Klapproos keert na jaren in volle glorie terug in Almelo” dat kopte Tubantia in augustus 2022. Christien van Wijk, voorzitter van Stadsherstel, liet zich trots fotograferen bij de gerestaureerde klapproos op de Gemeentewerf, want Stadsherstel financierde het project en zorgde ervoor dat de klapproos gered werd. Voor de restauratie werd door Stadsherstel € 3.605,33 op tafel gelegd. Voor dit bedrag werd het kunstwerk opnieuw geschilderd. Dankzij een donatie werd ook de elektronica in de klapproos gerepareerd waardoor het weer een lichtkunstwerk werd. Maar anno nu ligt de klapproos opnieuw te roesten op de Werf.

Het is een ontwerp van Korrie Besems, die ook voor Utrecht een lichtkunstwerk ontwierp. De klapproos, groene steel en twee knallend rode bloemen was bevestigd aan de brandtrap van de Havenpassageflat. De ene bloem keek naar het noorden, de ander naar het zuiden naar het centrum. ‘s Avonds lichtte het kunstwerk op met de tekst: “heel eventjes maar”. De lichttekst hield het niet lang vol, de klapprozen wel, maar ze moesten kijken toen het water terug kwam naar de stad en doorgetrokken werd van de vijver bij Kreta naar de nieuwe stadsvijver met de ijsvogels. De klapproos kwam op de Gemeentewerf terecht en lag daar tot Stadsherstel zich haar lot aantrok. Stadsherstel financierde de restauratie en in overleg met de gemeente werd een nieuwe plek voor het kunstwerk gezocht. Eerst was de parkeergarage bij het station in beeld. Dat leek een goede oplossing want daar zou de bloem ook aan een stalen constructie worden bevestigd net als aan de metalen trap bij de Havenpassageflat. Maar het idee werd ter stadhuize afgeschoten. De constructie van de parkeergarage kon zo’n grote klapproos niet aan.

Een nieuwe plek werd vervolgens gevonden midden op de Sluitersveldsingel, maar ook die plek kon geen genade vinden in de ogen van weer een andere “expert” in het stadhuis. Nu is de parkeergarage bij het station weer in beeld, maar het gekissebis gaat door. Oude vetes worden uitgevochten en de klapproos ligt weer op de werf. Het wordt tijd dat een aantal gemeenteraadsleden zich kwaad maakt en zich het lot van de klapproos aantrekt!!!

Wat verder ter tafel komt

Het busstation voor de oude rechtbank is mooi opgeknapt. Het zwervende oorlogsmonument dat lange tijd verloren voor het oude stadhuis stond heeft er zijn plek gevonden, terwijl met één bushalte voor de voormalige ING bank een pleintje ontstaan is dat rust uitstraalt. Wat echter nog mist is het kunstwerk “Over de ruggen van 4 generaties”. Het beeld van Jan Kip is in brons gegoten. Twee mannen staan te onderhandelen over de ruggen van twee gebogen vrouwen die zich afbeulen. Het beeld stond tussen de oude rechtbank en de Kloosterflat, maar moest wijken toen flat en pleintje op de schop gingen. “De 4 generaties” verdween naar de gemeentewerf en staat daar nog. Het vinden van een nieuwe plek werd vertraagd door de felle discussie over het wel of niet plaatsen van het waterkunstwerk van Randy van Lingen bij het nieuwe busstation. De meerderheid van de gemeenteraad waagde zich echter niet aan het spectaculaire ontwerp van Randy en schoot het af. Meer dan tijd dus om nu de “4 generaties” terug te plaatsen zo dicht mogelijk bij zijn oude plek. Daar is plek zat.

